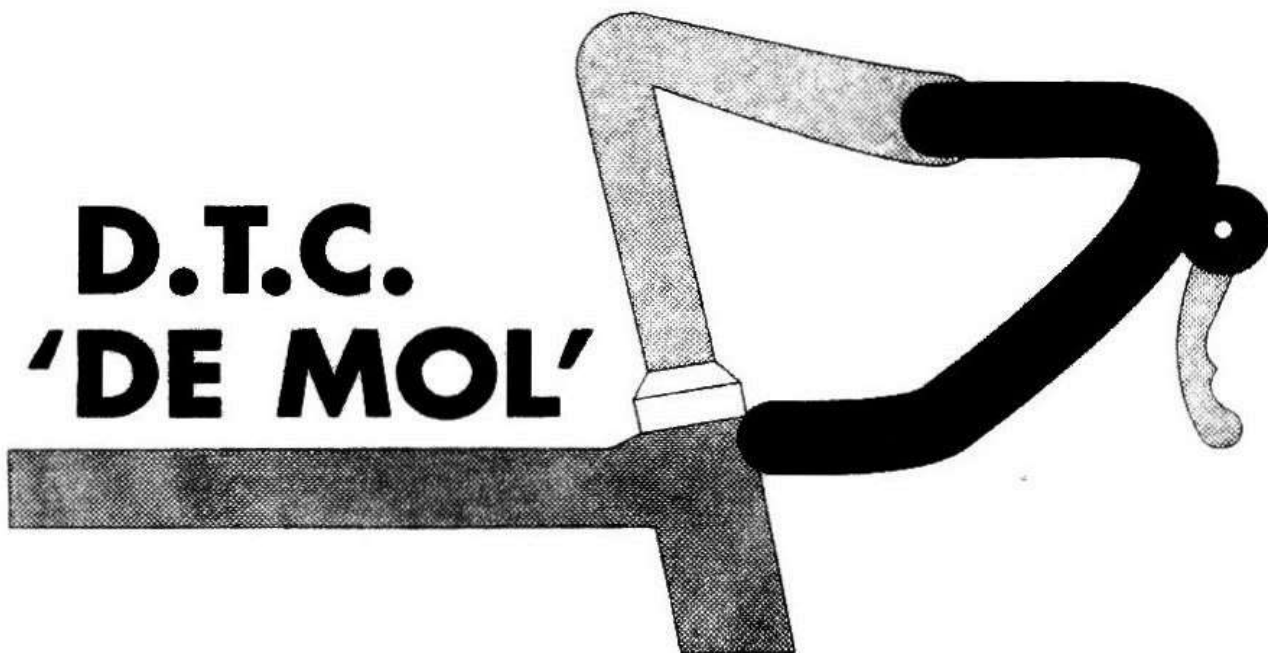

TOERNIEUWS

**D.T.C.
'DE MOL'**

PTT Post

Port betaald

Port payé

Pays-Bas

CLUBBLAD VAN DE DORDTSE TOERCLUB

Afzender: J.C. Stam, Lijsterbeshof 39, 3355 CC Papendrecht

Van de voorzitter.

Wederom heb ik de eer het voorwoord te schrijven van ons vernieuwde clubblad. Is nog wel even wennen. Zoals iedereen meteen heeft kunnen zien toen deze uitgave op de deurmat viel, is de kaft blijvend veranderd. De rest zit in de pen, maar de clubblad commissie levert nu ook weer een puik blad af. Ik schrijf dit op een moment direct na de Algemene Ledenvergadering en net voor de TEP uitreiking en de 1e rit die er weer aan gaat komen.

Om terug te komen op de ontwikkelingen tussen mijn vorige verhaal en nu, er zijn wel weer wat zaken gebeurd. Het nieuwe bestuur heeft nog steeds zijn handen vol aan het opnieuw structureren van velerlei zaken.

Daarnaast zijn wij natuurlijk als bestuur druk bezig met de sponsorjacht en ook daar staan inmiddels wat potjes op het vuur. Natuurlijk blijft mijn oproep staan naar relaties van leden die wellicht wat kunnen betekenen voor ons. Een ingang bij een bedrijf is bijna een must om uiteindelijk succes te boeken. De voorbereidingen van Zwijndrecht Zwijndrecht v.v. zijn in volle gang en de commissie die zich daarmee bezig houdt onder leiding van Jan Korteland en Cees Bakker, hebben al veel bereikt. Dus als lid mag je dit evenement, in ons jubileumjaar, niet missen. Daarnaast vraag ik aan de leden om zoveel mogelijk fietsmaten mee te nemen vanuit andere verenigingen. Ook zoeken wij nog sponsors voor deze dag. Elk bedrag is welkom. Neem even contact met Jan Korteland op voor nadere informatie. (schroom niet om te bellen)

Goed, gisterenavond de ALV gehad. Op sommige momenten toch wel een enerverende vergadering. Helaas voor mijn gevoel waren er momenten waar ik achteraf niet zo blij mee was. Als bestuur proberen wij al onze energie in de toekomst te steken en dan is het soms wel wat moeilijk om bepaalde vragen en uitspraken aan te moeten horen. Als voorzitter dien ik daar boven te staan. Maar als je er samen zoveel energie in steekt is dat soms toch wel moeilijk. In ieder geval wil ik hierbij aangeven, dat ik als voorzitter betreur dat van mijn kant zaken wat uit de hand zijn gelopen. Mijn bedoeling om de discussie (die altijd goed is) in banen te leiden werkte toch wat averechts. Maar het was wel een leerzame avond dus als voorzitter heb ik weer veel bijgeleerd. Maar goed verder een constructieve vergadering waar de aanwezigen konden zien op financieel vlak wat het betekent als sponsors wegvallen. Voor 2008 hebben wij het mandaat van de leden gekregen om de bijdrage van de contributie, die bij onze afdeling blijft, te verhogen met 2,50 Euro. Dit omdat de begroting voor 2007, zoals het er nu uitziet, negatief zal uitvallen. Verder hebben wij ook aan 11 jubilerende mollen (25 jaar lid van de DTC) de Bronzen Mol mogen uitreiken. Degene die er niet waren krijgen deze zeker nog uitgereikt. Als bestuur hebben wij ook besloten om leden die om wat voor reden een tijdje geen lid zijn geweest, maar in totaal wel de 25 jaar lid zijn van de DTC, alsnog een Bronzen Mol te geven. Oud gediende als Robert Mac Daniel, Franco Danese, Jaap Nispeling en Jan Boelhouwer waren de eersten die van deze regeling konden profiteren. Mochten er nog leden zijn die denken er in totaal ook al 25 jaar lid te zijn van de toerafdeling dan kunnen zij zich melden bij de secretaris. Helaas hebben wij geen oude ledenlijsten om het allemaal zelf boven water te krijgen.

Verder hebben wij als bestuur het idee geopperd om eventueel met een eigen clubshirt te komen. Voordeel van een eigen clubshirt is dat wij zelf kunnen bepalen hoe dit er uit gaat zien. Voorstel van het bestuur was om terug te keren naar de echte Mol kleuren (Grijs, rood en wit) Na de stemming bleek dat aanwezige leden graag veel rood terug willen zien in dit shirt. Een ander voordeel van een eigen clubshirt is dat er ruimte op is voor sponsors maar dat als er een sponsorwisseling plaats vindt het shirt en de herkenbaarheid gelijk blijft bij een andere sponsor. Natuurlijk als wij een sponsor vinden die ons financieel dermate kan helpen en wil dat wij in zijn of haar kleuren rijden dan kiezen wij natuurlijk voor deze optie. Maar als bestuur zijn wij graag voorbereid op zaken die wellicht er aan gaan komen. Tot zover de ALV.

Als de TEP uitreiking is geweest kunnen wij dan weer echt aan het nieuwe seizoen gaan beginnen. Zoals eerder aangegeven is het voor de club een goede zaak om voorlopig nog in de kleding van vorig jaar te rijden. Wij stellen dit niet verplicht maar verzoeken het wel. Ook voor de nieuwe leden wordt vanaf dit jaar beter gezorgd. De toercommissie heeft extra trainingsritten en de avonden voor nieuwe leden waren goed bezocht en mijn inziens een uitstekend initiatief. Ik doe hier ook een beroep op de leden die langer lid zijn om de nieuwe leden een warm gevoel te geven bij de DTC. Nieuwe leden behoren ook dan direct achter de voorrijders te rijden om zo te wennen aan het peloton en de Kilometers. Goed ik wens hierbij een ieder een goed en veilig fietsseizoen voor 2007 en tot op de fiets.

Rob van Rutten
Voorzitter

Beklimmingen van de Kale Berg Juli 2006.

Al snel nadat het fietsen serieuze vormen had aangenomen stond de Mont Ventoux op mijn verlanglijst. Dit vanwege zijn hoogte en natuurgeweld. Maar vooral ook vanwege zijn rijke wielershistorie in o.a. de Tour de France. Zo vond hier Tom Simpson de dood (1967) en schonk Armstrong aan Pantani in de ritzege (2000). Dit met alle gevolgen van dien. Dit is het relaas van mijn beklimmingen van de Mont Ventoux.

Dag 1 30 juli 2006.

Sault - Mont Ventoux - v.v.

Dit is de makkelijkste van de drie routes naar boven. De klim begint met een korte afdaling en vervolgens is er een lange, niet al te steile klim van een procent of 3 á 5. Ik krijg maar geen snelheid. Had ik een langere warming-up moeten doen? Gaat het nu al niet? Als het wat steiler begint te worden (6 á 7%) ben ik warm en loopt het eindelijk beter. Ik weet mijn snelheid tussen de 15 en 18 km/u te houden. Rond het 14 km-punt lijkt het opeens vanzelf te gaan en rij ik zelfs 27 á 30 km/u. Ben ik weer aan het dalen? In het gedeelte wat Het Bos wordt genoemd zie ik opeens het Observatoire. Ik gil van opwinding en schrik daar zelf van. Een uur na de start ben ik bij het restaurant Chalet Reynard. Ik rij door en besef dat het nu pas echt gaat beginnen. Lang leve de triple! Dit is klauteren geblazen. Nu pas krijg ik de echte kick van het klimmen. Het hijgen is begonnen en de benen protesteren. Ondertussen krijg ik het idee dat ik binnen de twee uur binnen kan komen. Ik passeer de gedenksteen voor Tom Simpson. Hier verdedigde hij zijn gele trui. Oververmoeid en vol met doping riep hij hier, nadat hij van zijna 000) en half uur staaar beneden neem fiets was gevallen, "Put me back on my bike". De rest is geschiedenis. Kippenvel. Ik groet en rij direct verder. Even later ben ik boven in 1:41uur. Het had nog wat sneller gekund want mijn hartslag gemiddelde is 154. Maar ik ben tevreden over mijn eerste beklimming van de Kale Berg. De afdaling naar Sault is niet spectaculair.

Dag 2 1 augustus 2006.

Villes Sur Auzon - Bedoin - Mont Ventoux - v.v.

De wekker staat op 6:30uur maar om 5:45uur sta ik al naast mijn bed. Ik heb zin om te fietsen. Nu ik zo vroeg wakker ben neem ik rustig de tijd om te eten en douchen. Het is bewolkt en de temperatuur is (nog) aangenaam. Als ik bij ons vakantiehuisje op de fiets stap moeten de benen nog wakker worden. Rond 8:00uur ben ik in Bedoin. Voordat ik ga beginnen met de klim eet ik nog een banaan. Een slanke renner gaat voor mij van start. Ik peins er niet over om daar achter aan te gaan. Enigszins gespannen om wat me te wachten staat (dit is immers de moeilijkste zijde) sla ik mijn been over mijn fiets en begin. Hardop zeg ik: "Jaap, daar ga je weer. Mafkees". (Ga je tegen jezelf praten als je lang alleen in de bergen fietst?) De eerste 4 km zijn goed te doen. Ik word voor het eerst en het laatst ingehaald. Weer zon magere spriet met van die glanzende, geschoren benen. Mijn tabakpoten maken opnieuw geen aanstalten om aan te pikken. Gelijk hebben ze. Na 4 km is het feest van de steile percentages begonnen. De komende 17 km liggen ze tussen de 8 en 10,5%. Mijn hartslag ligt rond de 157; het gaat me goed af. Ik zie een fietser voor en kan hem zelfs inhalen. Ik haal iemand in op de moeilijkste beklimming van de Mont Ventoux!!! Het moraal spat mn oren uit. Hoe langer de klim duurt hoe meer ik in mn ritme kom. Het lekkere gevoel van adrenaline en endorfine stroomt door mijn lichaam. Ik haal nog drie fietsers in. Het restaurant nadert en vanaf dat moment zou het makkelijker moeten worden. Als het zover is maakt de Ventoux zijn naam waar en begint en hard te waaien. I.p.v. dat het laatste stuk makkelijker is, is het net zo zwaar als het eerste stuk van de klim. Het is net een stormachtige wind tegen op de Lekdijk maar dan zon 9% omhoog. Door die harde wind is het steenkoud. Ik trek mijn windvest maar aan. Het is loeizwaar maar Observatoire is weer in zicht. Een saluut naar Tommy en ik ben blij dat ik bijna boven ben. Het laatste stuk heb ik de wind in mijn rug en het is net alsof Tom Simpson me naar boven duwt. Gehaald! 2e Keer beklimming Mont Ventoux in 1uur 56 minuten, gemiddelde hartslag: 157. Na wat fotos, een SMS en een energiereep begin ik aan mn mooiste afdaling ooit. De ene na de andere bocht, prachtig mooi asfalt en stervende fietsers in de tegenovergestelde richting. Maximaal rij ik 70,4 km/u. Tevreden eet ik thuis wat eitjes die Gaby voor me heeft gekookt.

Dag 3. 2 augustus 2006.

Bedoin - Col de la Madeleine - Malaucene - Mont Ventoux - Bedoin.

Ik sta vroeg op. Als ik mn Duell op de auto zet merk ik dat het flink waait. Ik leg me er snel bij neer; het is niet anders. Het startpunt van vandaag is Bedoin. Vanaf daar fiets ik over de Col de la Madeleine naar mijn derde startplaats Malaucene. Deze Col de la Madeleine (er zijn meer hondjes die Fikkie heten) is een makkie. Slechts 448 meter hoog en geen extreme percentages. Wel een heel slecht en smal wegdek. Alles bij elkaar niet spectaculair maar wel een mooi opwarmertje. De klim vanuit Malaucene is redelijk gelijkmatig maar gaat vanaf het startpunt direct omhoog. Het is erg rustig en kom bijna niemand tegen. Het is prachtig glad asfalt met veel rechte stukken en ruime bochten. Dat maakt hem een stuk saaier dan de klim vanuit Bedoin. Ik haal wat mensen in; zij rijden met bagage en spiegels en zijn dus hier eigenlijk niet het noemen waard. Zij doen het in hun eigen tempo; op het gemak. Vlak voor het zware middenstuk waar het zo rond de 10% schommelt zie ik weer een fietser voor me. Hij blijft op dezelfde afstand van me fietsen en is zo een mooie prooi. Op het stuk van de 12% lijkt het alsof ik stil sta maar met 8 km/u blijf ik toch fietsen. Een man in een BMW moet hier terugschakelen naar de 2e versnelling om verder te kunnen. Als het lange, steile gedeelte voorbij is kan ik wat meer versnellen maar mijn prooi niet. Ondanks dat ik nog afstap voor een sanitaire stop zie hem weer snel dichterbij komen. Ik passeer hem. Het blijkt een jonge Fransman te zijn. Ik schat hem een jaar of 25 en hij lijkt goed getraind te zijn. Hoe is het mogelijk dat ik hem kan passeren? Ik blijf mn eigen tempo rijden en hij kan het niet bijhouden. Wat een kick. Pas op 6 km voor de eindstreep is het Observatoire te zien. Ik rij al weer een tijdje boven de wolken en het uitzicht is adembenemend. Maar het wordt ook steeds kouder. Sterker nog; het lijkt alsof bij iedere geklommen meter de thermometer een graad zakt. Als ik na 1 uur en 59 minuten boven ben is het steenkoud. Alle fietsers schuilen en de man van het snoep is zijn kraam aan het opbouwen met een dikke jas aan en een muts op. In het souvenirwinkeltje doe ik alsof ik aan het shoppen ben. Maar ik schuil tegen de kou en stuur ondertussen een SMS naar Gaby.

Overigens heeft de winkelier niets te klagen over de omzet die hij deze week aan ons overhoud. Snel weer naar beneden. De wind trekt aan mijn Duell maar die geeft geen krimp. Wat een fiets. De prachtige afdaling naar Bedoin wordt verpest door de kou, harde wind en malloten die denken dat je rustig met je auto of videocamera midden op de weg kan gaan staan. Jammer. Beneden gekomen kan ik me opwarmen in de auto.

Dag 4 4 augustus 2006.

Villes Sur Auzon - Gorges de la Nesque - Sault - Mont Ventoux - Bedoin - Villes Sur Auzon.

Dit is een gezinsvakantie en ik maak dus bewust geen lange tochten. Zo kunnen we ook samen nog dingen doen. In de laatste etappe wil ik toch iets meer kilometers maken en combineer de beklimming van de Reus van de Provence met de route van de Gorges de la Nesque afgesloten met die heerlijke afzink naar Bedoin. Gisteren was het slecht weer (kou, mist en wind) en Gaby was voor de tweede keer(!) boven gekomen. En nog in een mooie tijd ook. Wat een prestatie voor iemand die nog nooit een berg beklommen heeft. Het weer lijkt vandaag niet veel beter. Vanaf ons heerlijke vakantiehuisje hadden we een prachtig uitzicht op de Ventoux maar de berg is nu helemaal verdwenen. Er is alleen nog een grote grijze en zwarte vlek te zien. Dat wordt wat. Afgelopen dagen lijkt het er overigens op dat iedere wolk die over deze berg wil zweven wordt vastgeprikt door het Observatoire die hem vervolgens dan voorlopig niet meer loslaat. Omdat ik nog vol zit van de spaghetti van gisterenavond eet ik weinig. De route van de Gorges de la Nesque is een heerlijk opwarmertje. Het gaat valsplat omhoog door een prachtig natuurgebied. Het is een kloof tussen de bergen door. Onderweg eet ik een banaan en een energiereep. Opnieuw is het stil: als ik na 27 kilometer in Sault ben aangekomen heb ik nog geen mens gezien. Het begint lichtjes te regenen. Ik rij direct door naar het officiële startpunt; de fontein. Ik voel me goed en door de goede opwarming zit mijn hartslag direct net onder de 160. Ondanks de minder goede weersomstandigheden gaat het lekkerder dan de eerste keer. Dit komt met name doordat ik nu weet wat me te wachten staat. Ik heb ook veel gehad aan mijn ervaringen die ik dit voorjaar heb opgedaan tijdens mijn trip met de H.Q.C.(*) en het lezen van het boek "De Kale Berg". Bij het begin van de beklimming staat op het bord dat de Mont Ventoux "ouvert" is. Ondanks het slechte weer dus. Ik rij in een gelijkmatig tempo omhoog. In Het Bos staan er plotseling twee kleine hertjes midden op de weg. Verbaasd roep ik kijk nou!!!. Geschrokken nemen de beestjes de benen. Tot aan Chalet Renard gaat het lekker. Ik vermoed dat ik, ondanks het slechte weer, ook veel sneller op dit punt ben aangekomen dan de eerste keer. Er is zojuist een bus met fietstoeristen aangekomen en alle mensen die zijn uitgestapt staren mij vol verbazing en ontzag na. Zij hadden waarschijnlijk al omhoog gekeken; alleen de oprit naar het Maanlandschap is nog te zien. De rest is één grote donkere wolk. In die wolken aangekomen zie ik alleen nog mijn voorwiel en een streep of drie op het asfalt. Verder niets dan die voorbij razende wolken. Een combinatie van een steile beklimming, kou, slecht zicht maar vooral een snoeiharde wind is mijn deel. Zonder bril zie ik nu meer dan met en dus verdwijnt die in n van de zakjes op mijn rug. De wind is zo nu en dan zo hard dat ik, in mijn laagste versnelling, vol op de pedalen moet staan om in een soort sur place te voorkomen dat ik van mijn fiets wapper. Het gaat soms 4 km/u. Dit is extreem. Ik krijg een enorme kick maar twijfel of ik niet vanwege mijn veiligheid zal keren. Binnen de laatste 6 km is dat een moeilijke beslissing. Ik wil dit afmaken en rij door. Omdat ik vooraf aan het laatste stuk niet op mijn Flightdeck heb gekeken en het tempo laag is heb ik geen idee hoever ik van de top ben. Opeens duikt het monument van Tom Simpson op. Opgelucht besef ik; het is niet ver meer. Ik roep: Tommy, het is kutweer!!!. In de volgende bocht voor het laatste stuk staan twee Belgen in paniek de resten van hun zojuist kapot gewaaide skibox bij elkaar te rapen. Als vellen hangen de stukken over de auto. Ik ben als de dood dat ik nadat ik hen gepasseerd ben nog wat restanten tegen mij aan krijg. Dit gebeurt gelukkig niet. Het laatste stuk gaat wat makkelijker. Nog een scherpe, steile bocht naar rechts en ik ben toch weer boven. Het is hier 7gr C. Verkleumd stuur ik vanuit het winkeltje Gaby een SMS en trek ik een regenjasje en winterhandschoenen aan. Ik laat weer wat fotos maken en begin aan mijn angstigste afdaling ooit. Waar ik eerst met meer dan 65 km/u naar beneden knalde knijp ik nu in de remmen. Bezorgd om de rukwinden, dat ik een bocht mis en zo de kortste route naar beneden neem krui ik met zon 20 km/u naar het restaurant. Ook nu heb ik mijn bril maar afgehouden.

Pas als ik een eindje richting Bedoin ben en de wolken boven mij zijn zet ik hem weer op. Daar kan ik ook de snelheid weer laten oplopen. Van de andere kant komen fietsers in zomer-tenu. Ik vermoed dat vele van hen geen andere kleding bij zich hebben. In gedachte wens ik hen veel sterkte. Verkleumd kom ik aan in Bedoin, De temperatuur is aangenaam maar ik blijf het koud houden. Bij de bakker neem ik op het terras een lekkere cappuccino en wrijf mijn benen warm. Langzaam kom ik weer wat op bedrijfstemperatuur. Ik stap weer op mijn fiets en rij naar Villes Sur Auzon. Vanaf Flassan gaat het valsplat naar beneden. De ketting gaat op de grote plaat en met de wind in de poepert rij ik met zon 49 km/u naar huis. Heerlijk die snelheid. Bijna bij onze logeerplaats aangekomen zie ik Gaby en Quincy lopen. Ik stop en vertel opgewonden mijn verhaal. We zijn blij elkaar weer te zien. Nu snel doorrijden en een warme douche nemen. (afstand: 86,7 km / gem. hartslag tijdens de beklimming: 156 / Over de beklimming heb ik 1:48 gedaan en dat is slechts 7 minuten langer dan de eerste keer!) De volgende dag vertrekken we weer naar Nederland. Het waait nog wel maar het is mooi helder weer. Dat maakt het gevoel bij de terugreis wat dubbel. Natuurlijk is het fijn om naar huis te gaan maar ik zou best nog eens Mont Ventoux in goed weer willen beklimmen. Vooral om te zien hoeveel tijd ik dan nodig heb. Ook het behalen van de Cingl trekt. (Drie keer op n dag de berg op). Ach, wie weet.. Dag, mooie berg.

Jaap Booster

(*) De H.Q.C. (Head Quarters Cyclists) is een groepje fanatieke fietsers met werk gerelateerd aan de DSM in Limburg. Het zijn min of meer collegas van mijn zwager, Ricardo. Met hen mocht ik in de Vogezen o.a. de Petit Ballon, Col du Platzerwasel en Col de la Vierge beklimmen. De Ballon d'Alsace en Grand Ballon zijn voor hen niet uitdagend genoeg De H.Q.C. is een hechte groep individualisten met ieder zijn eigen niveau. Echte klimgeiten met gevoel voor humor en gastvrijheid met een Bourgondische inslag.

Spelregels voor bestuurders volgauto DTC DE Mol

Indien men zich opgegeven heeft en aangewezen is om de volgauto te rijden wordt u verzocht zich aan de volgende regels te houden.

Bel tijdig { minstens 24 uur van te voren } om de sleutels op te halen.

Garagedeur Spechtstraat 43c volledig openen om aanrijding met zwaailicht te voorkomen.

Chauffeurlijst invullen begin km/stand eind km/stand lekke banden aantal deelnemers en de kosten van pont of eventueel andere uitgaven. Volgauto is een diesel dus eerst voorgloeien. Rijdt niet met te hoge toerental rijdt in niet te lage versnellingen dan gaat de auto nog lang mee. Wegzetten in de garage rijdt tegen de balk aan dan staat hij gelijk goed, licht uit, radio uit, speaker uit, portieren afsluiten, en nagaan of het licht in de portier uit is. Sleutels, telefoon en lijsten terugbezorgen volgens de afspraak. Tijdens het rijden kunt u een eigen voertuig in de garage stallen.

Afzeggen alleen in uiterste noodzaak en vroegtijdig anders is er die dag geen volgauto en dupeert u uw clubgenoten.

Het bestuur; DTC de Mol.

Belangrijke Telefoonnummers.

Volgauto06-10166732

Andre Hoogenboom; 06-27546103

Gino Hoogenboom: 06-42433650

Clubhuis:DeMOL:078-61614303

Tourprogramma 2007 m.b.t. chauffeurs.

Neem als volgautochauffeur ruimschoots vooraf contact op met:

André of Gino Hoogenboon

Tel. 078 -6120420 of 078 -6192064

i.v.m. het ophalen en terugbrengen van de volgauto.

De lijst van chauffeurs kan altijd worden uitgebreid.

Bel André of Gino ook in dat geval!

Wil een ieder die op eigen gelegenheid naar een buitenrit gaat dit s'morgens doorbellen naar de volgauto (06 -101 66 732)!!

* Verzamelpunt buitenritten: Kerkeplaat (Gevangenis "Dordtse Poorten")

** Verzamelpunt Zwijndrecht <-> Zwijndrecht is sportpark Bakesteijn te Zwijndrecht NL

Noodoproep, stap van de fiets!

Wij worden overspoelt met afzeggingen voor de volgauto. Het lukt bijna niet meer om de lijst rond te krijgen. Voorkom met zijn allen dat er geen volgauto meerrijdt. Willen wij dit, blijf dan fietsen. Meldt je anders bij ons aan. Gino en Andr 078-6192064 of 078-6120420

Ophalen Toerfietskaart en TEP.

Op woensdag 21 februari was er de mogelijkheid om je toerfietskaart en TEP boek op te halen. Vele van jullie hebben dat ook inderdaad gedaan. Mocht je niet in de gelegenheid geweest zijn om zelf te komen of iemand anders te vragen om je spullen mee te nemen dan heb je nog to teind maart de tijd om alsnog je spullen te krijgen.

De 55+, woensdag groep.

Tot op heden, begin februari 2007 hebben we praktisch alle woensdagen in de winter kunnen fietsen. De afstand die gereden wordt blijft afhankelijk van de weersomstandigheden. Zo zijn er dagen van 60 km, maar inmiddels ook al weer een dag die de 100 km te boven ging. Het aantal deelnemers blijft vrij constant, tussen de 8 en 15 deelnemers, met een uitschieter naar 21. De snelheid is aangepast aan de deelnemers en de weersomstandigheden, maar komt wel gemiddeld op minimaal 25 km per uur. Deelname blijft voor iedereen vrij, dus mensen die hun conditie verder op willen bouwen of zo maar een keer tijd hebben, kunnen meerijden. Hierbij gaan we er wel vanuit dat het eerder genoemde gemiddelde normaal gehaald wordt. Het tijdelijk op kop rijden geen bezwaar is. Het vervangen van een lekke band door jezelf kan gebeuren. De route wordt meestal zo gekozen dat er op de heenweg tegen de wind in gereden wordt naar een vooraf gekozen koffiestop. Bij het voorrijden van Molritten houden we ons aan die route. Aangezien het aantal kilometers variabel is, hebben we wel de vertrektijd op 10.00 uur bepaald, maar het tijdstip van terugkeer is afhankelijk van de variabelen: wind, temperatuur, oponthoud, het koffiedrinken en de afstand naar je huis. Momenteel is onderweg een van de gespreksonderwerpen het nieuwe bestuur en op welke wijze die maximaal ondersteund kan worden. Uiteraard zit er in z'n groep fietsers van 55+ plussers een heleboel kennis en (levens)ervaring. Maar ook hier geldt dat de beste stuurlied aan de wal staan. Leeftijd is geen bezwaar, maar mensen die boven de 73 jaar zijn en meerijden mogen het unieke gevoel hebben dat er maar weinig deelnemers van hun leeftijd zijn.

Graag tot ziens, Anton Honcoop

Het bestuur is van oordeel dat, nu de banden met de sponsors verbroken zijn, wij ook geen gebruik meer moeten maken van hun faciliteiten m.b.t. het starten bij Impuls vandaan van officiële clubritten. De trainingsritten op zaterdag vervallen automatisch eind van deze maand en aangezien de 50+ ritten ook officiële Mol-ritten zijn, hebben wij hiervoor ook een alternatief gezocht. M.i.v. maart zullen wij gaan starten vanaf de "Waterjuffer", d.i. een cafe-restaurant onderin de watertoren in Dubbeldam, Kromme Zandweg 80. Deze locatie ligt vrij centraal voor de diverse deelnemers en ook met het oog op de diverse routes. Een probleempje is misschien het gegeven dat men pas om 10 uur open gaat. Er is dan wel direct koffie, zodat we om 10.15 uur kunnen vertrekken.

Groeten, Cees

Bestrating.

Beste molleden,

In december 2006 is er door diverse leden van zowel de toer als de renners afdeling heel veel werk verzet om het terras weer netjes te krijgen. Hiermee hebben we veel geld op het groot onderhoud kunnen besparen. Door grondverzet werkzaamheden langs de Baanhoekweg konden we vrijwel voor niets aan zand komen en dit was een goede gelegenheid om het terras eindelijk eens op te hogen en te egaliseren. Onder leiding van Jaap Nispeling heeft een grote groep renners op 2 december de terrastegels verwijderd en op de kosteloos door Cledob beschikbaar gestelde pallets achter het gebouw geplaatst. Co Naaktgeboren zorgde ervoor dat de inwendige mens niets tekort kwam en verleende daarnaast nog de nodige hand en spandiensten. Jacob Sint Nicolaas van de renners heeft ervoor gezorgd dat het zand op de juiste plekken gestort werd.

Tussen kerst en oud & nieuw hebben we zo veel mogelijk toer en renners leden per mail opgeroepen om te assisteren bij het terug plaatsen van de tegels onder leiding van een professionele straatmaker Piet van Drunen. Op woensdag 27 december hebben de toerleden Bram van Klinkenberg, Rinus van der Burg en Ardwil Goedegebuur geassisteerd met het plaatsen van 2 extra waterputten, aanpassingen van de riolering en het egaliseren van het terrein. Co Naaktgeboren heeft hierbij ook weer de nodige hand en spandiensten verricht en zorgde voor koffie met stroopwafels, erwtensoep en belegde broodjes. Verder is er die dag een aanvang gemaakt voor het opnieuw bestraten van de maar liefst 800 m terras waarover we als club beschikken. Piet van Drunen heeft met behulp van een trilplaat en laser het terrein gegaliseerd en vlak gemaakt. Zo ontstond een vlak zandbed waarin de leden de tegels konden vleien. . Donderdag 28 december hebben Bram Klinkenberg, Cees Bakker, Dick Tetteroo en Anton Honcoop een flinke krachtsinspanning geleverd om het terras voor een flink stuk dicht te krijgen. Vrijdag 29 december is het laatste stuk gelegd en zijn ook de laatste tegels voor de toegang tot het terrein verwijderd. Zaterdag 30 december is ook dit laatste stuk weer opnieuw bestraat en heeft Jaap Nispeling nog wat extra tegels geregeld zodat ook het laatste stukje naast de containers helemaal dicht gemaakt kon worden. Co zorgde deze dagen ook weer voor de inwendige mens en regelde dat het rooster bij de ingang verwijderd kon worden. Verder reed Jaap nog verschillende keren naar de vuilstort om de steen resten af te voeren. Al met al werd er deze dagen door de betrokken leden heel veel zwaar werk verzet, waardoor zij hun rug en beenspieren flink hebben gevoeld. Er was een goede samenwerking tussen de toer en renners leden, met een resultaat waar ik als omni voorzitter best erg trots op ben. Hierbij wil ik alle leden die hebben bijgedragen om dit mooie resultaat te bewerkstelligen, heel hartelijk bedanken.

ChrisOckeloen

Bronzen Mol

Als bestuur en vereniging ben je natuurlijk altijd erg trots op trouwe leden. Bij DTC de Mol is dit natuurlijk ook het geval. Leden die 25 jaar trouwe dienst hebben krijgen dan ook een Bronzen Mol. Dit jaar is de Bronzen Mol voor de volgende leden:

Hr. A Stam, Hr. J.C. Stam, Hr. P.C.W. v Perge, Hr. F. Danese, Hr.H.J. Hartman, Hr. H.R.L. de Vries, Hr. K.W. Kok, Hr. E.J. Janssen, Hr. J. Remus, Hr. J.Nispeling, Hr. J.Boelhouwer en Hr. R. McDaniel.

Tijdens de voorjaarsvergadering is de Bronzen Mol uitgereikt aan de leden die aanwezig waren.

Degene die niet aanwezig konden zijn kunnen contact opnemen met het secretariaat om te overleggen hoe ze alsnog in het bezit kunnen komen van de Bronzen Mol.

Leden die al eerder de Bronzen Mol mochten ontvangen zijn:

Hr. J. Jongman, Hr. J. Schuringa, Hr. A. Hokke, Hr. C. Naaktgeboren, Hr. W. v. Geel, Hr. A vt Leven, Hr. J. v. Beek, Hr. P. Rieske, Hr. R. v/d Vlies, Hr. J v Kerkhoven, Hr. C. d Snoo, Hr. P. Gelens, Hr. R. Seventer, Hr. J. St.Nicolaas, Hr. G. Weenink, Hr. P. d. Viet, Hr. R.L.M. v. Rutten, Hr. T. Michielse, Hr L. de Witte, Hr. J. Overduin, Hr. D. v. Loon, Hr. R v Dijk, Hr.J Korteland Hr. A Gelens, Hr. MCR v Gemert, Hr. J Mackay, Hr. Okkerse, Hr. E. V. Liempd en Hr. Driftenaar.

Het kan natuurlijk altijd zijn dat er mensen vergeten zijn. Dat er leden zijn die tijdelijk niet lid zijn geweest of een periode bij de renners hebben gereden. Al deze leden hebben alsnog recht op de Bronzen Mol. Neem contact op met het secretariaat of 1 van de andere bestuursleden en we zorgen er voor dat het zo snel mogelijk geregeld wordt.

Met Vriendelijke Groeten
Anne Marie

Nieuweleden.

MEERKERK L.H.M. - Leanore

BIJNAGTE J.

DEGELING J.

HOEK v/d R.P.

RIESKE P.L.

RIETBERGEN M. van- Marcel

SCHORER-PAMA. - Dieuwke

TIMMER T. - Ton

OVERDUIN P. - Peter

WOLTERS M. - Maurice

MATROOS K. - Klaas

Met een bijzonder hartelijk welkom terug voor:

PELLIKAAN D.G.- Danie

Ik geef de pen aan.....

Fietsen deed ik altijd al. Door weer en wind, op een degelijke damesfiets met zijtassen vol boodschappen en/of kind achterop. Of, als ik sneller ergens wilde zijn, op een oude (1981!) sportfiets. Eens in het jaar zwaaiden ons kind en ik Jaap uit als het peloton vertrok voor Zwijndrecht-Zwijndrecht. Van hem hoorde ik termen als molentje draaien, uit de wind houden, in het wiel zitten enz. Fietsen was duidelijk zijn sport. Zwemmen, dat deed ik. Drie keer per week. Totdat ik in 2003 de diagnose borstkanker kreeg en ik (door o.a. operaties en chemotherapie) gedurende 9 maanden regelmatig het zwembadwater moest mijden. Om mijn conditie enigszins op pijl te houden, reed ik zodra het kon zo hard mogelijk op eerder genoemde sportfiets. Wat leek het me toen heerlijk om eens een betere fiets te hebben en daarmee grotere afstanden af te kunnen leggen. Een plan voor later. Door het besef dat later helemaal niet zo vanzelfsprekend is, besloot ik in de zomer van 2004 een nieuwe fiets te kopen. Waarbij ik zelf dacht aan een hybride. Nadat we Plieger het doel en de beperkingen hadden uitgelegd, viel de keuze op een racefiets. Wat was ik blij met mijn Cannondale R500! Na de eerste voorzichtige ritten onder begeleiding van Jaap, volgden er nog vele. Met o.a. Marga, Anne-Mieke, Marjon en Janneke. En besloot ik ook lid van De Mol te worden. Doordat in 2003 Jaaps steun en hulp thuis onontbeerlijk was, schoten zijn ritten met De Mol er veelal bij in. Daardoor kreeg het feit dat hij het shirt Supermol 2005 aan mocht trekken voor ons een extra betekenis.

Inmiddels heb ik twee maal de 100 km Toerversie van de Amstel Gold Race gefietst. En afgelopen zomer heb ik zelfs de top van de Mont Ventoux bereikt. (Weliswaar vanuit Sault. Maar toch!) Voorlopig blijft zwemmen voor mij op nummer 1 staan. Maar ik ben wel van plan om in de toekomst wat vaker met De Mol mee te rijden. Want het vertrouwen in de toekomst is er ondanks alles gelukkig nog steeds.

Met vriendelijke groeten,

Gaby Booster .

De Volgende pen is oor Ardwil.

E-mail.

In deze tijd beschikken velen over een internetaansluiting. Dit maakt het mogelijk om via E-mail elkaar aan te schrijven en te informeren. Het is een zeer snelle en goedkope manier van communicatie. Als U een internetaansluiting heeft met daaraan een e-mail adres en u wilt op de hoogte gebracht worden van het laatste nieuws, het volgende: DTC de Mol beschikt op dit moment over 150 E-mail adressen welke de afgelopen periode meermalen zijn gebruikt. Als U nog geen enkel bericht ontvangen heeft komt U niet voor in het bestand en/of het e-mail adres is fout. Wilt U toch deze mail ontvangen en/of op de hoogte blijven van het clubgebeuren stuur dan even een E-mail naar [**postmaster@fietsclubdemol.nl**](mailto:postmaster@fietsclubdemol.nl) Ik neem U dan op in het E-mail adressenbestand.

Gerrit-J v/d Bogerd.

Kopie insturen: Uiterlijk 10-April-2007.

Insturen naar : ***redactie@fietsclubdemol.nl***

Dit clubblad zal erg leeg zijn als jullie niet een stukje zouden schrijven.

Clubgebouw: Vogelaarsweg 6 – Recreatiegebied Hollandse Biesbosch – Dordrecht.
Tel. 078 – 6164303.

De Mol op internet: ***www.fietsclubdemol.nl***

E-mail: ***info@fietsclubdemol.nl***

- * Afmelden als lid;
- * Aanmelden als lid;
- * Adreswijzigingen;

Altijd schriftelijk doen bij de secretaris!!!

Koop bij onze adverteerders!!

